

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De clerico, qui apud Toletum dolo diaboli extractus, & ad inferos ductus & reductus, factus est monachus cap. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

CAESARIVS: Cumque rursum diabolus nescio quid postulareret, & ille dare renueret, quasi eum rapere vellet & extrahere, manum contra eum extendit, atque in tantum terruit, vt retrorsum cadens clamaret. Audita eius voce, Philippus accurrit, in cuius aduentu fantasma mox disparuit. Ab illa hora miles idem semper pallidus fuit, natiuum colorem nunquam recuperavit, emendatius viuens, & damones esse credens. Non est diu quod defunctus est.

CAPVT III.

E Odē tēpore sacerdos quidā stolidus eundē Philippum rogauit, atque remunerauit, vt sibi damones ostēderet. A quo cū fuisset, modo supra dicto, in circulo positus & instructus, a diabolo territus & extractus est, atque ita, antequā adueniret Philippus, cōfractus, vt tertia die moreretur, cuius domū Walramus de Lutzelinburg confiscauit. Ego eundē Philippū vidi, qui āte paucos annos, procurāte, vt creditur, magistrō & amico suo diabolo, occisus est.

CAPVT IV.

R Etulit mihi bonæ memoriæ monachus noster Godeschalvus de Volm unsteine, quod filere non debeo. Cū die quadam rogaret prædictum Philippum, vt aliqua sibi recitaret de arte sua mirabilia. Respondit ille: Dicam vobis rem facis mirabilem, temporibus meis apud Tolerum veraciter gestam. Cū plures ex diuersis regionibus scholares in eadem ciuitate studerent in arte necromantica, iuuenes aliqui de Svvevia & Baioaria stupenda quadam & incredibilia a magistro suo audientes, & vtrumnam vera essent probare volentes, dixerunt illi: Magister, volumus vt ea quæ doces, oculo tenus ostendas, quatenus aliquem ex studio nostro fructum capiamus. Quos cū auerteret, & non acquiesceret, quod natio illa gens sit mirabilis, hora idonea in capum illos duxit, gladio circa illos circulum fecit, inens sub interminatione mortis, vt infra circulum se cōhiberēt, & ne aliquid rogātib. darēt, vel ab offerētibus reciperent præcepit. Secedēs ab eis paululū,

demon-

dæmones carminibus suis aduocauit. Mox adfuit illi in formis militum decenter armatorum, militie ludos circa iuuenes exercentes, nunc lapsum simulabat, nunc lanceas & enses contra eos extendebant, omnibus modis saragentes, vt illos extra circulum extraherent: qui cum sic nihil proficerent, in puellas speciosissimas se transformantes, choreas circa illos ducebant, variis anfractibus iuuenes inuitantes: ex quibus vna, forma cæteris præstantior, vnum ex scholaribus elegit, ad quem quotiens venisset chorizando, totiens annulum aureum porrigebat, intus suggerendo, & foris motu corporis ad amorem suum illum inflammando. Quæ cum per multas vices hoc actirasset, victus iuuenis, digitum contra annulum extra circulum porrexit, quem illa mox per eundem extrahens, nusquam comparuit. Capta præda, conuentus malignantium in turbinem resoluitur; fit clamor & strepitus discipulorum, accurrit magister, de raptu consocij omnes conqueruntur. Quibus ille respondit: Ego sine causa sum, vos me coëgistis, ego vobis prædixeram, non eum amodo videbitis. Ad quod illi: Nisi nobis restituas, interficiemus te. Timens tamen vitam, sciens Baioarios esse furiosos, respondit: Ego tentabo, si spes aliqua sit de illo. Vocatque principem dæmoniorum, fidele suum ministerium illi ad memoriæ reuocans, dixit; disciplinæ eius multum esse derogandum, seq; à discipulis occidendū, nisi iuuenis restitueretur. Cui diabolus cōpassus respondit: Crastino concilium propter te in tali loco celebrabo, tu esto præfens, & si aliquo modo illū per sententiā obtinere poteris, gratum habebō. Quid plura? Ad imperium principis concilium malignantium cogitur, de violentia in discipulum facta à magistro conqueritur, ab aduersario respōdetur: Domine, inquit, nō illi feci iniuriā, nō violentiā, magistro suo inobediēs fuit, legē circuli nō custodiuit. In hunc modū illis cōtendentibus, diabolus dæmonē quendā sibi collateralē de sententiā interrogauit, dicēs: Oliuere, semper curialis fuisti, contra iustitiā personā nō accipis, solue quæstionē huius
litis,

litis, respōdit ille: Ego iuuenem restituendū esse iudico magistro suo, moxq; ad aduersariū conuersus ait: Redde illum, quia nimis ei importunus fuisti. Cæteris sententiæ eius assensum præbentibus, ad mandatū iudicis, eadā hora scholaris ab inferis reducitur, magistro suo restituitur, concilium soluitur, ad discipulos, reducta præda, magister lætus reuertitur. Cuius vultus ita erat macer & pallidus, color tam immutatus, vt hora eadem à sepulchro videretur resuscitatus: qui sociis apud inferos visa recitans, quàm Deo contraria & execrabilis foret illa disciplina, magis exemplo quā verbo ostendit, & à loco recedens, in quodam ordinis nostri monasterio monachum se fecit. APOLLONIVS: Recordor nunc illorum duorum iuuenum, videlicet qui apud Toletum defuncti socij admonitione conuersus est, & alterius clerici, cui visa pœna Lantgrauii conuersionis causa fuit, sicut dictum est in distinctione prima, cap. 33. & cap. 34. CÆSARIVS: Conradus senex monachus noster retulit mihi, se ante conuersionem, nocte quadam in plenilunio, demonstrante sibi quodam clerico necromantico, in diuersis formis dæmones vidisse: vnde dubium non est, quin sint, qui sic ab hominibus videri, audiri, & sentiri possunt. APOLLONIVS: Licet satis mihi probatum sit, dæmones esse, magis tamen delectarer de his testimonia religiosorum, quàm sæcularium audire. CÆSARIVS: Quod dæmones sint, & multi sint, non dubiis, sed verissimis, non sæcularium, sed claustralium personarum tibi ostendam exemplis. De quibus nihil omnino dubitabis.

CAPVT V.

Dominus Hermannus nunc Abbas loci S. Marię, *Dæmones à religiosi vñ* quātæ sit vir religiositatis, quātæve grauitatis, bene nosti. Iste ante conuersionē, ecclesię Bonnenfis erat canonicus, vir nobilis, & de alto sanguine natus. Factus verò monachus in Hemmenrode, nō multo post, cū emitteretur cōuentus noster de eodē claustro, primus eius Abbas efficitur, & post paucos annos per electionem ablatu, eidem in Abbatem promotus resti-